

Szívárvány

2013. OKTÓBER • XXXIV. ÉVFOLYAM • 368. SZÁM

10.

SZÁNTAI JÁNOS

Szőlőlevél- szálloda

Száll ide,
száll oda,
szőlőlevél-szálloda:

ideszáll,
odaszáll,
kvártélyt kap, kinek dukál.

Ökörszem,
ökörnyál,
nyáridő nagymama már.

Opris Júlia, Dés

Alig-ősz,
kora-ősz
tenyerén, ha elidőz,

fogy a zöld
a falon,
vörösödik a szalon,

pakol a
zenekar,
dér a dalba belemar,

útra kel
a Dó, a Ré,
földre hull a maradék,

száll oda,
száll ide,
fújja szél – hujjaheje!

Nagy Henrietta, Bihar

LÁSZLÓ NOÉMI

Mesterkedések

Csiszolok és reszelek,
citeráznak a szelek.
Reszelek és csiszolok,
villámcsapást csiholok.

Aki nézi, kesereg,
aki látja, hunyorog,
fényreszelék lepereg,
fellegsavó lecsorog.

Csoszogok és sziszegek,
kocogok és vacogok,
citeráznak a szelek,
ködcibere kavarog.

A háttér leveleit
Lukács Lilla Tímea
rajzolta
Felsőcsernátonban

Balázs Dávid, Sárovasár

Lőrinc Bence, Nagyvárad

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Szélvers

Zúgnak a szelek,
fenn a fán zizeg,
maradt még néhány falevél.
Bokrokon vágat,
letöri a fákat,
hancúrozik a kósza szél.

Dobálja, lengeti,
felkapja, leteszi,
repül a sápadt falevél.
Pörgeti, kavarja,
semmi sem zavarja,
az sem, ha nyakára ül a tél.

SZÓCS MARGIT

Szellő

Pörgött-forgott Szellő, a kis újszülött forgószél, huncutkodva fújt a világba. Hangja vékonykán hasított a légbe, ssssi, sssssuuu, vígan kavarta maga körül az udvar porát. Csak néhány hete vált le anyja derekáról, csak pár napja engedte el apja kezét, de máris igazi tehetségnek mutatkozott. Kitűnően tudott haját borzolni, zászlót lengetni, arcot hűsíteni.

– Vigyázz, kicsim, ne távolodj el nagyon tőlünk, még gyenge vagy, könnyen erő vesztheted, ha beszorulsz egy veszélyes, zárt helyre – susogta féltőn az édesanyja, Lombhajlító, aki éppen fákat hajlítgatott, olyan szépen és hozzáértően, hogy férje, Tetőrázó nem győzött gyönyörködni művészetében.

– Ne aggódj érte, anyjuk – süvöltötte Tetőrázó a cserepeken citerázva –, meglásd, nem esik messze a fájától. Nem vagyunk mi holmi rongylengető, bokoraljszáritó földönfutók. Felmenőink a szél-nemzetség büszkeségei. Nagyapám egyszerű szénaszáritóként kezdte, de szorgalmának és kitartásának köszönhetően mindent elsöprő hurrikán lett belőle. Apám fiatalon csélcsap szoknyalibbentő hírében állt, ám meglelt korára rettegett tájfunként ismerte meg a világ. Emlékszel? Amikor egy követ fújva találkoztunk, vékonypénzű tetőrázóként csaptam neked a szelet, de a múlt héten beiratkoztam egy tornádó-tanfolyamra. Meglásd, ha majd lediplomázom, felhagyok a tetőrázással, és kibontakoztatom a tehetségem.

– Büszke vagyok rád máris! – susogta meleg fuvalatként a férjének Lombhajlító. – Az én apám neves erdőtaroló orkán, és anyám a monszun-dinasztia leszármazottja. Gyermeünk kiváló képességek örököse. Majd, ha felnőtt Szellő, én is elvégzem esti tagozaton a ciklonképzőt.

Amíg szülei tetőrázás, fahajlítás közben így susogtak-zúgtak, Szellő lefújta a száradó ruhákat a kötélről és a kalapot Boldizsár fejéről. Boldizsár a kalapja után szaladt, de ahogy elérte volna, Szellő megint belekapott, és pár méterrel továbbsodorta. Nagyon jó játéka volt. Boldizsár nevetve hajkurászta a kalapját, Szellő pedig huncutkodva röpítette előle.

Nemsokára azonban türelmetlenül süvített fel Tetőrázó:

– Gyere haza, Szellő, gyakorolnod kell, hogy jövőre nagy vihar kerekedjen belőled. Itt ez a szélkakas, hadd lássam, meg tudod-e forgatni?

– Folyton csak ezt fújjátok, és mindig akkor, amikor a legjobban játszom! – sivította mérgesen Szellő.

– Hogy felfújta magát már megint ez a rakoncátlan gyerek! Bárcsak fújná így a két-

szerkettőt! – méltatlankodott Lombhajlító, majd zúgolódva folytatta: – Ha nem igyekszel, elkésel a vitorlafeszítő edzésről!

– Lefújom az egészet! – felelt Szellő.

– Huuuujjj, te orcátlan pimasz, vakációban elszegődtetünk felhőterelőnek, hogy kevesebb időd maradjon a haszontalankodásra – zengte Tetőrázó, és felháborodásában levert egy tetőcserepet.

Szellő, látva, hogy apja és anyja egyre dühösebben süvít, érezte, hogy eljött az ideje a kiengesztelésüknek, különben tüstént megcibálják az üstökét. Gyorsan elszelelt, és két csokor szélrózsával tért vissza.

Lombhajlító és Tetőrázó haragja azon nyomban elillant, és beállt a szélcsend. Tetőrázó kézen fogta Lombhajlítót:

– Gyere, anyjuk, hosszú volt a nap, fújjuk ki egy kicsit magunkat.

Figyeld meg, és mondd el szép sorjában, kit, mit látsz a széken, a szék alatt, a szék jobb oldalán és a balon.

TOLNA ÉVA

Óvodától iskoláig

– Óvodától iskoláig mindig hosszú út vezet, óvó néni, elvihetem ezt a kicsi széket?

Óvó néni gondolkodik:

– Ha elbírod, viheted.
– Az úton, ha elfáradok, behunyam a szememet, s kicsi széken üldögélve még óvodás lehetek.

Mi a sámlí magyar neve?

A mamánál van egy sámli,
de nem szabad reáállni.
De hát akkor minek sámli?
Ezen szoktam spekulálni.
Döme Zsuzsa

Mi van a szekrény előtt, mi a polcán?
Hát az ajtaja mögött vajon mi lehet?

Karikázd be azokat a játékokat,
amilyenek neked is vannak.

TOMOS TÜNDE rajza

BORSODI L. LÁSZLÓ

Balázsolás 1.

Anya és Apa ma azt mondták, jövő hétfőn óvodába megyek. Amikor kérdeztem, mitől óv, nevettek, nem tudták megmondani. Azt felelték, sok ott a gyerek, és vannak játékok.

Játékok itthon is vannak, a sok gyerek nem hiányzik. S mint utólag kiderült: az óvó nénit és a dadát is elhallgatták.

Kiderült minden: hogy sem Apa, sem Anya nem marad velem az oviban, hogy a

gyerekek nem gyerekek, hanem kislányok és kisfiúk, s hogy mindenkinek neve van, Panna, Ákos, Ágnes, Sanyi, Réka, Marci, Orsi, Jenő, Ajka, Ábel. Réka minden nap sír, Marci egész nap az anyukáját várja, Jenő nem játszik, Ábel verekedik, Ágnes Sanyit harapja, Panna nem alszik, nem eszik.

Az is kiderült, hogy az oviban nemcsak játékok vannak, hanem enni is kell, mesét kell hallgatni, és Apa, Anya csak azután visznek haza. Meg is mondtam nekik, amikor első nap értem jöttek, hogy nem erről volt szó. Azt persze hiába magyarázom, se-hogy sem értik, miért vagyok én Réka, Sanyi, Orsi, Marci, Jenő és Ábel meg Panna is. Csak folyton azt hajtogatják: teljesen össze-zavarodott ez a gyerek.

Egy ideje nem Anya és Apa visz oviba, mert ők munkába mennek. Ha nem járnának, kirúgnák őket. Valószínű nem a rúgástól félnek, mert a múltkor azt kérdezték: Akkor mi-ből vennénk neked csokit, szopóscukorkát?

Mamival megyek hát oviba. Minden reggel fél kilenckor indulunk, hogy idejében odaérjünk. Nem tudom, mit jelent, idejében, de az óvó néni megdicsér, azt mondja, ügyes vagyok, amitől boldog lehet, mert mosolyog. Én ásítok.

Mami átöltöztet: az utcai ruhát a szekrényes folyosón hagyjuk, a cipőt is. Felveszem az ovis cuccot és a papucsot. Ezután Mami megpuszil, én is őt, majd az ablaknál integetek.

Integetünk egymásnak: hol ő sír helyet-tem, hol én magam helyett. Meghatódik, de azt ígéri mindig, délután értem jön. És még nem hagyott ott soha.

Miután egyedül maradok, beszaladok a terembe a többiekhez, és elkezdődik a nap. Kék, zöld, piros, narancssárga, barna gyurmából mindenfélét formázunk, és elnevezzük őket. Ha a neveket másnapra elfelejtjük, új neveket találunk ki. Amikor agyagozunk, mindenünk csupa sár: a kötényünk, a kezünk, egészen a könyökünkig. Még az arcunk is. A festékekkel összekenyjük a papírt és egymást, ilyenkor bohócosdit játszunk, de ebből az óvó nénit kihagyjuk.

Játék után tízórazunk: ma vajás kenyeret, holnap kiflit, szerda lekváros kenyeres,

csütörtök cipós, péntek müzlis. Ha mindenki megtízóraizott, kimegyünk az udvarra csúszdázni, hintázni, beleesni a homokba, ha nem esik az eső, s mire vége a mesének, már jön is Mami vagy Anya vagy Apa, de inkább Mami.

Ő az első, ahogy reggel megígérte, a többieknek várniuk kell. Sírnak is, de nekem hamar felhúzza az utcai cipőmet, és boldogan indulok haza.

FODOR SÁNDOR

Példátlan felfordulás

– Fel a fejjel, ki a mellel, gyáva ember, aki nem mer! – rikantotta el magát Csipike, fürgén leugrott a mohaágyról, és félrehúzta a lapifüggönyt az odú ablakán.

Kukucsi hunyorogva nézte.

– Korán van. Vendégeskedjünk még egy kicsit.

Csipike szigorúan mérte végig.

– Óriási tévedésben vagy. Pitymallik, tehát nincs korán, hanem éppen jókor. A vendégeskedést pedig ne tévesszük össze az alvánnyal.

– Jó – bólintott Kukucsi, és befele fordult.

– Kinek beszélek én?! – borzolódtott fel Csipike, és megrázta vendégét.

– Honnan tudjam én aztat?

– Nem aztat, hanem azt. És neked beszélek, ha nem tudnád. Most kimegyek mosakodni a Forráshoz, és torná-

zom, mert ép testben ép lélek. Te addig kelj fel, szellőztess, és takaríts. Lustálkodásnak itt nincs helye!

- Akkor nem engedem be – motyogta Kukucsi.
- Kicsodát?
- Hát Lustálkodást. Azt mondtad, nincs neki helye.
- Ide hallgass, Kukucsi! Azonnal kelj fel, szellőztess, takaríts!
- Felkelek, szellőztetek, takarítok.
- Nahát! – bólintott Csipike, majd kibújt a jó meleg odúból.

Felszólt az Óriásnagy Bükkfa ágán fészkében ébredező Madárnak: – Nótát!

Madár rázendített. Csipike levonult a Forráshoz, megmosdott, tornázott, megtapsolta az ágon bukfencező Mókus családját, Sünéken megigazította a takarót, utána megkocogtatta a Korhadozóbelű Vén Fenyőt.

- Ébresztő, atyafiak!

A vadméhek zümmögni kezdtek.

Felkelt a nap.

– Aki dolgozott, az egyék! – jelentette ki Csipike, és az Óriásnagy Bükkfához indult, hogy reggelizni hívja vendégét, aki azóta már biztosan felkelt, takarított, szellőztetett. Felszólt az ágon éneklő Madárnak: – Ma vendégünk lesz. Szólhatnál Nyúl-nak, aszerint terítsetek.

Madár gyorsan elröppent Nyúlért.

Csipike bebújt az odúba.

Ekkor érte a meglepetés.

Kukucsi jóízűen aludt. Dehogyan kelt fel. Csipike rázni kezdte.

- Mammammamma... – motyogta Kukucsi.

- Nem ma, hékom, hanem most!

Kukucsi azonban durmolt tovább. Csipikének szigorú ötlete támadt. Az alvó füléhez hajolt.

- Megrugdoslak, hé!

Erre már felült Kukucsi.

– Engemet ne rugdosson senki! – és vissza akart feküdni.

– Jó – mondta Csipike. – Csak aludj. De tudd meg, nem kapsz reggelit!

– Inkább kapjak – gondolta meg magát Kukucsi, és felkelt.

Csipike bosszúsan látott a szellőztetés-takarításhoz. Mire elkészült, Kukucsi is feltápáskodott, és kipödörte mind a három szál bajszát. Madár türelmetlenül szólt be:

– Már régen megterítettünk, és Szarvasbika is várja, hogy megkezdjétek a bőgőórát.

Nemsokára ugyanis indul a szarvasbőgés, és Csipike pallérozza a Szarvasbika hangját, hogy kellőképpen szóljon a szeretet jegyében.

– Mindenről lekések! – kapkodott kétségbeesetten Csipike, és arra gondolt, hogy őszi Kikerics nyílását immár hagyhatja másnapra.

Mire a szederből, sárgarépából és édesgyökérből álló reggelit elfogyasztották, Szarvasbika már odébbállt a Tisztásról.

– Látod, mit csináltál? – förmedt Csipike Kukucsira.

– Nem látom. Mit csináltam?

– Példátlan fölfordulást! Most már teljesen fölborult a munkarendem. Látod, milyen vagy!? – s szemrehányóan nézett Kukucsira.

**Szedd rendbe Csipike felborult napirendjét.
Mesélj a képekről, és ha tudod,
számozd is meg őket.**

MÜLLER KATI rajzai

Vágd be a vonal
mentén a süveget, úgy
illeszd Csipike fejére.

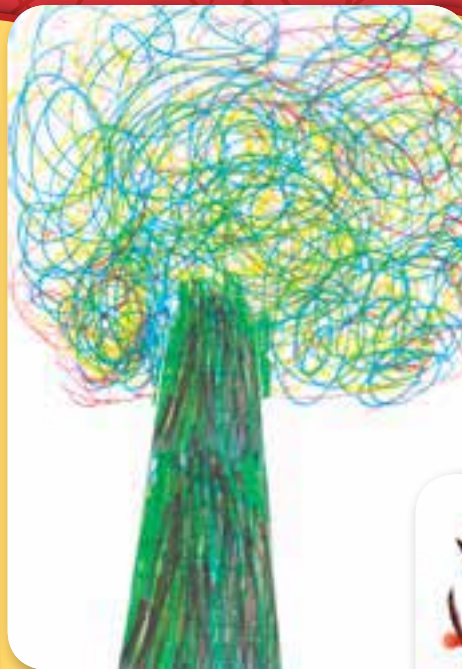
Vágd be a vonal mentén
a papucsot, és bújtasd be
Csipike lábát a résen.

A hátára ragassz kartont, majd vágd ki
Csipikét, és öltöztess fel frissen, szaporán.

CSEH KATALIN

Foglalatosság

Mit csinálsz, Márk?
Rajzolok egy fát,
fára levelet,
épp tizenhetet:
sárgát, rozsdabarnát,
pepitát, tarkabarkát...
Mutatványos lapit is rajzolok,
kihajló ágra csimpaszkodót,
bohóc-levelet is festhetek:
ág hegyén vet cigánykereket.
Fa mellé pingálok egy házat,
ajtajára ezüstzárat.
Ezüstzárat nem nyithattok,
lakik a házban Csupa Titok.

Mátéffy Ottília,
Kovácszna

Nagy Hunor Félix,
Jedd

Nagy-György Árpád,
Zabola

**Székely
Henrietta,
Sárvásár**

**Vasas Adrien,
Szamosdara**

**Hevele Hanna,
Mezőfény**

**Bíró Fábián,
Szamosdara**

TÓTH ÁGNES

Őszi színek

Sárga sápadozik,
Lila meg libben,
Barna bennragad
A gesztenyeszínben.

Narancssárga nyújtózik
Az alkonyi fényben,
Bordó borongva ül
A naplementében.

Színezd ki az őszi erdőt, és mesélj róla.
Ki hajtja téli álmra a fejét, és ki nem?

MÉSZELY JÓZSEF

Kérdezgető

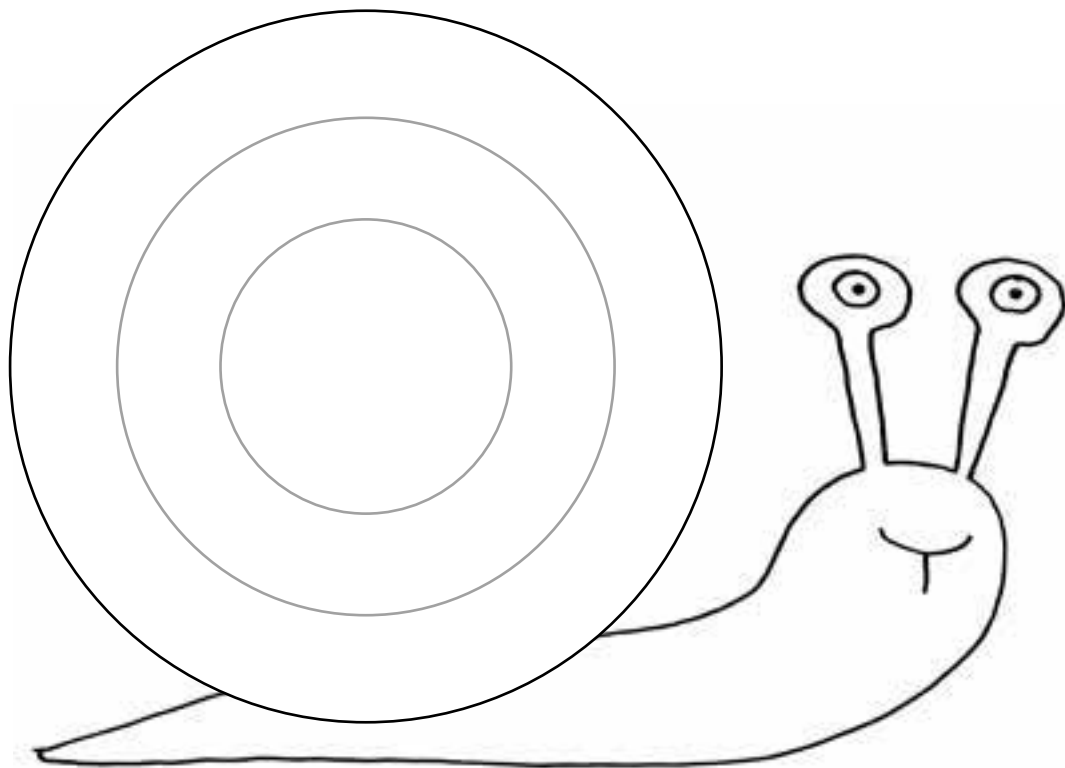
Mondjad, tegnap hol jártál?
Az erdőben, berdőben,
négykerekű teknőben.

Az erdőben mit láttál?
Hát, rőt avart, rőt avart,
amit egy kis borz kavart.

No, mondjad, még mit láttál?
Mondtam már, hogy kis borzot,
de az félve elporzott.

Erre csörög a dió

Szász Klára Irén és Joó Mária Erzsébet dési óvodásai bekötött szemmel, csupán tapintás alapján válogatják szét a diókat és a gesztenyéket. Izgalmas játék, próbáljátok ki ti is. Versenyezhettek is: ki „lát” jobban az ujjbegyével.

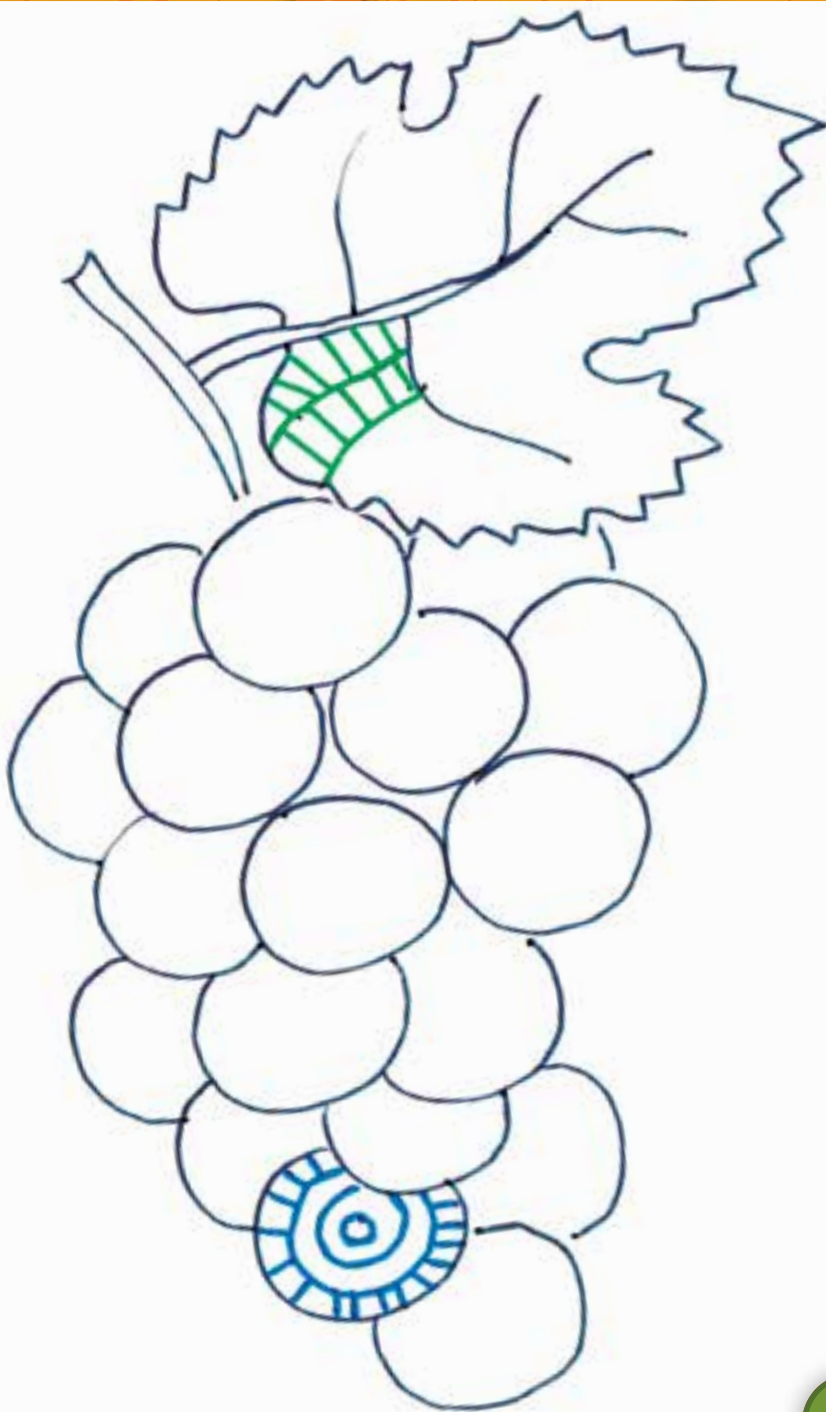

Készítsétek el Valter Zsuzsa tanító néni zimándújfalusi osztályának két őszi kézimunkáját.

A csiga házát ékesítsétek magokkal, és rajzoljátok körül virágos réttel.

A szőlőgerezdet vonalkázva fessétek ki, így nemcsak szép és érdekes lesz, hanem elárulja az élet rejtett titkát, hiszen erek hálózják be a levelet, a bogyót, a cicát és téged is. Az erek viszik az erőt minden porcikádba. A ceruzát tartó kezébe is.

Micimackó, Malacka és az új játék

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MICIMACKÓ: Szervusz, Malacka!

MALACKA: Szervusz, Micimackó. Jujj, be örvendek, hogy meglátogattál!

MICIMACKÓ: Hát még, ha megtudod, hogy milyen új játékot találtam ki. Hallottál már az /betűs nyelvről?

MALACKA: Soha életemben, Micimackó.

MICIMACKÓ: Idefigyelj, Malacka! Én mondok neked valamit /betűs nyelven, te pedig próbáld kitalálni, hogy mit mondtam.

MALACKA: Jujj, nagyon kíváncsi vagyok.

MICIMACKÓ: Szirvisz, Milicki! Higy vigy?

MALACKA: Azt mondtad, hogy szervusz, Malacka, hogy vagy.

MICIMACKÓ: Nagyszerű! Most te mondj valamit, és én próbálom kitalálni.

MALACKA: Szirvisz, Micimicki! Kiszinim, jil vigyik.

MICIMACKÓ: Azt mondtad, hogy szervusz, Micimackó, köszönöm, jól vagyok.

MALACKA: Nahát! Milyen jópofa játék! Mi lenne, ha más betűvel is megpróbálnánk?

MICIMACKÓ: Jó. Próbáljuk ki. Például E betűvel.

MALACKA: Szervesz, Mecemecke! Hegy vegy?

MICIMACKÓ: Keszenem, jel vegyek, Melecke.

MALACKA: Jujj, be mókás! Most O betűvel.

MICIMACKÓ: Totszok nokod oz o jótók?

MALACKA: Ogon, Mocomockó, nogyon totszo.

MICIMACKÓ: És Ű betűvel?

MALACKA: Tü Mücümückü! Tünűtsük müg ürrü ü jútúkrü ü tübbüüküt üs.

MICIMACKÓ: Nüm bünüm, prübüljük müg. De nekem van egy másik játékom is.

MALACKA: Mondjad gyorsan!

MICIMACKÓ: Malacka! Mindkettőnk neve M betűvel kezdődik.

MALACKA: Ez igaz. De mi ebben a játék?

MICIMACKÓ: Az, hogy csupa M betűvel kezdődő szót kell mondani.

MALACKA: Jujj! Ez nehezebb, mint az előbbi.

MICIMACKÓ: Na, bátorság, Malacka! Próbáld meg!

MALACKA: Méz.

MICIMACKÓ: Méhecske.

MALACKA: Meleg.

MICIMACKÓ: Murok.

MALACKA: Micimackó mindig mérgelődik.

MICIMACKÓ: Mit mondtál, Malacka?

MALACKA: Micimicki mindig mirgilődik.

MICIMACKÓ: Mit mondsz?

MALACKA: Micimackó! Róbert Gida megmondta, hogy nem úgy kell mondani: mondsz, hanem: mondasz.

MICIMACKÓ: Jó, jó. Elfelejtettem. De te mit mondtál az előbb?

MALACKA: Hát nem vetted észre? Összekapcsoltam az *I* betűs játékot az *M* betűssel.

MICIMACKÓ: Malacka mesterien mondikál mindenfélét.

MALACKA: Mit jelent az a szó, hogy mesterien?

MICIMACKÓ: Hát amikor valaki olyan okos, mint például Bagoly, azt már mesternek lehet nevezni. És te most olyan okos voltál, mint egy mester.

MALACKA: Kár, hogy a többiek neve nem *M* betűvel kezdődik. Akkor Bagoly neve Magoly lenne, Tigrist Migrisnek hívnánk...

Mondja el minden szereplő, és persze te is, a **MÉZ** szót a saját nevének kezdőbetűjével. Róbert Gida így mondaná: réz vagy géz.

FORRÓ ÁGNES rajzai

Figyeld, s ha tudod, írd is le a kezdőbetűket, és keresd meg a kakukktojást!

MICIMACKÓ: ...és Kangamama Mangamama lenne, Zsebibaba pedig Mebibaba.

MALACKA: Fülest Mülesnek hívnánk, Nyuszt Muszinak.

MICIMACKÓ: Bagoly B betűje szerint az én nevem Bicimackó lenne, vagy Tigris szerint Ticimackó, Kangamama szerint Kicimackó, Nyuszi szerint Nyicimackó, Füles mintájára Ficimackó és Zsebibaba nyomán Zsicimackó.

MALACKA: Az én nevem pedig Talacka, Kalacka, Nyalacka, Falacka esetleg Zsalacka lenne! Nagyon jó játékot találtunk

ki, Micimackó. A többieket is meg kellene tanítanunk rá.

MESELO: Micimackó meg Malacka összegyűjtötte az egész társaságot, és estig játszották az új játékot. Nagyokat kacagtak. Zsebibaba nem is akart lefeküdni, pedig már későre járt. Egyre csak azt nyafogta: még, még, bég, bég!

Kedves Gyermek! Próbáljátok meg ti is ezeket a játékokat! Biztosan jól fogtok szórakozni.

Ki bújt ide?

Kövessd a kacskaringós vonalakat,
és írd be a hozzájuk tartozó szót
a nyilak által mutatott sorba.
Végül olvasd össze a színes
oszlopba írt betűket.

Ti küldtétek

- Korona és egyiptomi fáraó-fejdisz pompázik **Bereczki Bernadett** temesvári olvasónk királykisasszonyainak fején, arany-ruhájuk, fátyluk pedig nem más, mint őszi falevél.

- Nem félünk a farkastól – énekelték **Kacsó Tünde** tanító néni tavalyi elsősei a **marosvásárhelyi** 7-es Iskolában, miközben mókás farkas-fejeket ragasztottak a sokféle formájú, színű őszi levélből.

- **Kovács Andrea** tanító néni **egri** kisdiákjai nemcsak a dióhéjat, hanem a környezetét is kifestették, hogy élethű legyen, és jól érezze magát a katica-sereg, a teknős.

• **Marton Irénke tanító néni** nyárádszeredai osztálya a kakas fejét maga színezte, testét, farkát levélből ragasztotta, a szőlő levelét festékbe mártott igazi levéllel pecsételte. Hogy a szemeket mivel pöttyözte, azt találjátok ki ti magatok.

• **A harasztosi óvodások** színpompás zöldség-tála nem ehető, viszont akármeddig eláll: **Széll Adél óvó néni** csoportja só-liszt gyurmából formázta, fűtőtesten szárította, majd vízfestékkel színezte a zöldségeket, gyümölcsöket.

• **Ádám Erzsébet tanító néni** gergyószárhegyi, felszegi osztálya összegyűjtött őszi termésekből készített dekoratív kézimunkát, amely a későbbi, hervadó őszben is felidézi majd ennek az évszaknak a gazdagságát, a színek, formák, illatok, ízek bőségét.

● Akár oroszlán, akár százlábú, egyformán vidám és kedves – ilyenek formálták levélből, rajzból **Szodorai Melinda** tanító néni szilágy-somlyói kisdiákjai.

● A kolozsvári N. Titulescu Iskolában **Kiss Júlia Boglárka** tanító néni osztálya táncoslábú figurákat alakított a színes levelekből, ágacs-kákból.

● **Botka Ildikó** tanító néni osztálya a zilahi M. Eminescu Iskolában csigás meséket, verseket, énekeket hallgatott, miközben készültek a gyurma-testű, igazi házat cipelő csigabigák.

● A Szivárványban megjelenő mesék, versek voltak osztályunk mesefájának első gyümölcsei. Ahogy szaporodott az elolvasott mesék száma, úgy gyűltek a mesefa leveleire a különböző jelek. A sok elolvasott mese lett évváró szereplésünk alapja is. – Készítsetek ti is mesefát, mint **Demeter Magda** és **Vass Ágota** tanító nénik osztálya a **székelyudvarhelyi Benedek Elek** Líceumban.

● **Esztelneki** olvasóink színes papírból vastag kartonra ragasztották a sünit, és kendercérnával fűzték rá a többféle mintájú, színű papírból kivágott leveleket – magyarázta **Varga Katalin** tanító néni.

● **Fodor Emőke** óvó néni **Katica** csoportja a **szamosújvári Sünike Óvodában** finom ízléssel készítette el az óvoda jelképének is tekinthető sünit. Fehér kartonból vágta ki, a hátát lyukasztóval mintázták, és kenderfonalból hurkoltak rá tüskéket. A krepp-papír leveleket nem az őszi, hanem a gyerekek „maszalták” barnás-sárgásra.

Szárnybontó

Hogyha reggel felkelek,
Megmosom a szememet.
Majd fogamat is megmosom,
Hogy szép legyen a mosolyom.
Aztán pizsamámat levetem,
S a ruhámat felveszem.
A reggelit meg kell enni,
Hogy legyen erőm táskát vinni.
A cipőmet felhúzom,
S iskolába „elhúzó”.
Iskolában tanulok,
Mert én jó gyermek vagyok.

Nagy Emese Réka, Monó

Hegyi Noémi, Székelyszentlélek

Györki Cristian, Marosvásárhely

Marton Zsanett, Marosvásárhely

Szép az ősz, szedjük már
az almát, körtét, szilvát.
Hull a levél, fúj a szél,
tarka a táj, nagyon szép.
Behordjuk a zöldséget,
elővesszük, ha tél lesz.
Moldován Krisztina Mária, Dés

Alma, almám,
jaj, de finom!
Mindig megeszem,
mert ez finom!
A fán szép vagy,
és a földön kicsi vagy,
és még zamatos is vagy!
A gyümölcsök édesek,
finomak és zamatosak.
Vigyázzatok, hogy mit esztek,
nehogy betegek legyetek!

Dali Imola, Maroshévíz

Kis Anett Emese,
Magyarlapád

Úszik a hajó,
Megy az autó,
Repül a repülő,
Siklik a vonat:
Mert ezek mind
egybe gyorsak!
Györfi Szabolcs,
Kolozsvár

Benedek Sándor István,
Brassó

Kinn a tetőn fúj a szél,
Medve, róka mind ott él.
Ha hideg van, elbújnak,
Tavasszal kiszaladnak.
Kinn a tetőn fúj a szél,
Pásztorgyerek vígan él.
Őrzi saját kis nyáját,
Vígan éli világát.

Pruteanu Oszkár Paul,
Tatrosforrás,
Gyimesfelsőlok

Ferencz István,
Gyergyószentmiklós

**Az Áldás Népeség Társaság és a Szivárvány szerkesztősége pályázatot hirdet óvodai csoportok számára
A HARMADIK KIRÁLYFI VAGY KIRÁLYLÁNY címmel.**

Minden pályázó csoporttól egy DVD-re rögzített, 15-20 perces videófelvételt várunk, amelyen lehetőleg a csoport minden tagja szerepel.

A kis előadás állhat gyermekjátékokból, versekből, gyermekdalokból, lehet bábokkal vagy élő szereplőkkel színre vitt mese.

Műfaját, címét és tartalmát a pályázók döntenek el, a fontos az, hogy témája, üzenete a testvérek iránti szeretet, a több testvér utáni vágyakozás legyen.

A jutalom:

két I. díj: 500-500 euró,

két II. díj: 250-250 euró,

két III. díj: 150-150 euró
és sok értékes különdíj.

A díj a pályázó csoporté, és csak közösségi célra fordítható.

A pályamunkákat a csoport névsorával együtt a Napsugár szerkesztőségébe kérjük eljuttatni 2013. november 15-éig.

Ötnél több gyermeket nevelő erdélyi **nagycsaládok két, 200-200 euró értékű különdíjra** pályázhatnak 20 perces, maguk készítette kisfilmmel, amely bemutatja életüket.

Csipike postája

Szólóillatú, aranyfényű őszt kívánok nektek, kedves barátaim.

Addig is, amíg vastagszik lábunk alatt az avarszőnyeg, és gyűlnek az idei tanév levelei, hadd idézzek a múlt tanév legszebb üzeneteiből.

● *Köszönjük a segítséget, a sok szép mesét, verset és a rengeteg jó ötletet a rajzoláshoz, kézimunkához. Munkáinkkal, bélyeggyűjteményünkkel és jókívánságainkkal búcsúznak Tőled. Éljen sokáig, legyen sok olvasód! Mi nem felejtünk el soha. Másodikosként már a Napsugárt várjuk.*

Varga Éva tanító néni gyulakuti osztálya

● *Nagyon boldog vagyok, hogy már minden betűt megtanultunk. Így egyedül is olvashatom a Szivárványt.*

Székely Boróka, Mezőpanit

● *Nekünk, pedagógusoknak aranyat ér ez a két folyóirat, a polcunkról bármikor le vesszük, mindig találunk bennük valami újat, valami érdekeset. Minden kézimunkaötletet kipróbálunk. A sok szép színes rajz láttán mi is kedvet kaptunk a rajzoláshoz.*

A disznajói óvoda Pillangó csoportja és Vita Melinda óvó néni

● A Szivárvány szakácsversenyén biztosan díjat nyernének **Deák Irénke** és **Szász Anna Melinda** óvó nénik apróságai is a **fiatfalvi** Ügribugri Napköziotthonból, akik látható élvezettel készítették, és kóstolták a mókus-salátát.

Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a neved mellé az osztály, a csoport közös gyűjtőlapjára!

Címlap:
Csipike és Béka
már jó barátok

MÜLLER KATI
rajza

SZIVÁRVÁNY, kisgyermek képes lapja.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címen: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SÚC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622.
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

● **Szabó Ildikó** és **Katona Annamária** óvó nénik csoportja a **szamosújvári** Elvarázsolt Házikó Óvodában az ősz minden szépségével, gazdagságával megismerkedett. Itt éppen gyümölcssalátát készít takaros köténykében a Törpe-kukták serege.

E lapszám támogatója:

Rajz-üzenet

György Dániel Csaba,
Magyaró

Vita István,
Disznajó

Sárosi Virág,
Kolozsvár

Pakó Karola,
Kovászna

Kiss Lilla,
Szamosújvár

Ára 3 LEJ, 400 FT